

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

54.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 10-го Июля — 1836 — Wilno. Piątek. 10-go Lipca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Его Сіятельство Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Минскій и Белостокскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Долгоруковъ, во Вторникъ 7-го ч. с. м., въ 8-мъ часъ вечера, изволилъ возвратиться изъ Минска.

Санктпетербургъ, 30-го Июня.

27-го Июня, въ день воспоминанія знаменитой победы подъ Полтавою, Государю Императору благоугодно было назначить торжественное открытіе Чесменской Военной Богдѣльни.

Въ началъ перваго часа по полудни, изволили прибыть въ Чесму Ихъ Величества Государь Императоръ, Государыня Императрица, Ихъ Императорскія Высочества Цесаревичъ Наслѣдникъ, Великій Князь МИХАИЛЬ ПАВЛОВИЧЪ и Государыня Великая Княжна МАРИЯ НИКОЛАЕВНА, и встрѣчены у подъѣзда Членами Комитета, Высочайше учрежденнаго въ 18-й день Августа 1814 года.

Почетный караулъ былъ отъ Гренадерскаго Графа Румянцова-Задунайскаго полка. У входа въ церковь стояли на часахъ дворцовые гренадеры.

При вшествіи Ихъ Величествъ въ церковь, началось благодарственное съ коленнопреклоненіемъ молебствіе, которое совершалъ Оверъ-Священникъ Главнаго Штаба Его Императорскаго Величества, и пѣли придворные пѣвчіе. По возглашеніи многолѣтія Государю Императору, Государыни Императрицѣ и всему Царствующему Дому, провозглашена вѣчная память Императору ПЕТРУ I-му, Императрицѣ ЕКАТЕРИНѢ II-й, Императору ПАВЛУ I-му и АЛЕКСАНДРУ I-му, а потомъ многолѣтіе побѣдоносному Россійскому воинству.

Присемъ находились: Главный Штабъ Его Величества, знатнѣйшіе Генералитетъ, Члены Военнаго Совѣта и Генераль-Аудиторіата.

По окончаніи Божественной службы Ихъ Императорскія Величества и Ихъ Императорскія Высочества, въ предшествіи духовенства, обонили прилежанія къ церкви комнаты, гдѣ были расположены присланные, изъ каждаго гвардейскаго полка и гвардейской артиллерійской бригады, по одному унтеръ-офицеру и первому рядовому, изъ отличнѣйшихъ и давно служащихъ. Присемъ, Оверъ-Священникъ окропилъ Святою водою ихъ и призванныхъ въ Богдѣльнѣ Офицеровъ и нижнихъ чиновъ, которые отпразднствовали въ столовую комнату, къ обѣду, гдѣ также были угощены дворцовые гренадеры и гвардейцы.

Изъ столовой, Ихъ Величества и Ихъ Высочества изволили отправиться осматривать офицерскія и солдатскія жилыя комнаты, рекреаціонныя залы и лазаретъ, и отбыли изъ Чесмы въ исходъ втораго часа. (Сбв. Пг.)

— Высочайшій Рескриптъ, данный на имя Г. Генераль-Фельдмаршала Князя Витгенштейна.

Князь Петръ Христіановичъ! Съ истиннымъ удовольствіемъ усмотрѣлъ я изъ письма вашего, что Его Величеству Королю Прусскому, во изъясненіе

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant Xiążę Dołhorukow, we wtorek dnia 7-go t. m., o godzinie 8-mej wieczorem, powrócić raczył z Mińska.

Sankt-Petersburg, dnia 30-go Czerwca.

Dnia 27-go Czerwca, w rocznicę pamiątki sławnego zwycięstwa pod Poltawą, Najjaśniejszemu Cesarzowi Jego Mości podobało się przeznaczyć uroczyste odkrycie Czesmeńskiego Woyskowego Szpitalu.

O godzinie pierwszej po południu, raczyli przybyć do Czesmy Najjaśniejsi Państwo Cesarz Jego Mości i Cesarzowa Jej Mość, Ich Cesarskie Wysockości Cesarzewicz Nascępca, Wielki Xiążę MICHAŁ PAWŁOWICZ i Pani Wielka Księżniczka MARYA NIKOŁAJEWA, i spotkane zostały u zjazdu, przez Członków Komitetu, Najwyżzy ustanowionego w dniu 18 Sierpnia 1814 roku.

Straż Honorowa była z półku Grenadyerów Hrabiego Rumińcowa-Zadunajskiego. U drzwi cerkwi stali na straży Grenadyerowie Pałacowi.

Za wejściem Najjaśniejszych Państwa do cerkwi, rozpoczęły się dziękczynne modły z przykłonieniem, które odprawował Wielki Kapelan Głównego Sztabu Jego Cesarzkiej Mości, i śpiewali nadworni śpiewacy. Po zaśpiewaniu mnogich lat Najjaśniejszemu Cesarzowi Jego Mości, Najjaśniejszej Cesarzowej Jej Mości i całemu Panującemu Domowi, zaśpiewano wieczny pokój Cesarzowi PIOTROWI I-emu, Cesarzowej KATARZYNI II-giej, Cesarzowi PAWŁOWI I-emu i ALEXANDROWI I-emu, a potem mnogie lata zwyciężkiemu Rossyjskiemu Woysku.

Przy tém znajdowali się: Główny Sztab Cesarza Jego Mości, znaczniejsi Jenerałowie, Członkowie Rady Woyskowej i Jeneralnego Audytoryatu.

Po ukończeniu Mszy świętej, Najjaśniejsi Cesarstwo Ich Mości i Ich Cesarskie Wysockości, poprzedzani przez Duchowieństwo, obeszli przyległe cerkwi pokoje, gdzie byli rozłożeni przysłani z każdego półku Gwardyi i kaźdey brygady Gwardyjskiej Artylleryi, po jednym podoficerze i po pierwszym szeregowym z więcej odznaczających się i dawno służących. Wielki Kapelan pokropił święconą wodą, ich i umieszczonych w Szpitalu Oficerów i ludzi rang niższych, którzy potem udali się do izby jadalney na obiad, gdzie także byli częstowani Grenadyerowie Pałacowi i Gwardyacy.

Z izby jadalney, Najjaśniejsi Państwo i Ich Wysockości raczyli udać się dla obejrzenia oficerskich i żołnierskich pokojów mieszkalnych, sal rekreacyjnych i lazaretu, i ku końcowi godziny drugiej wyjechali z Czesmy. (P.P.)

— Najwyższy Reskrypt do P. Marszałka Polnego Xięcia Wogensztejna.

Xiążę Pietrze Krystyanowiczu! Z prawdziwem ukontentowaniem dostrzegłem z waszego listu, że Najjaśniejszemu Królowi Pruskiemu, dla okazania swojej

признательности своей къ знаменитымъ заслугамъ, оказаннымъ вами въ продолженіи послѣдней противу Французовъ войны, угодно было возвести васъ съ потомствомъ въ Княжеское достоинство. Дозволяя вамъ и роду вашему носить сей титулъ и удостоверяя васъ, что Мнѣ весьма пріятно видѣть и въ семь случаевъ новое доказательство того отличнаго уваженія, которое стяжали вы блистательными и незабвенными на полѣ чести подвигами, пребываю навсегда вамъ благосклонный.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

Въ Петергофѣ, **НИКОЛАЙ.**
Юня 17-го дня 1836 года.

— Высочайшимъ Приказомъ, 25-го Юня, Обер-Квартирмейстеръ всей Пѣхоты Отдѣльнаго Гвардейскаго Корпуса, Полковникъ Баронъ *Ливенъ*, назначенъ Флигель-Адъютантомъ къ Его Императорскому Величеству, съ оставленіемъ при прежней должности.

— Высочайшимъ Приказомъ, 18-го Юня, назначены: Начальникъ Штаба 2-го Резервнаго Кавалерійскаго Корпуса, Генераль-Маіоръ *Фохтъ 1-й*, состоять по Кавалеріи; Командиръ 2-й бригады 1-й Уланской дивизіи, Генераль-Маіоръ *фонъ Бракке*, Начальникомъ Штаба 2-го Резервнаго Кавалерійскаго Корпуса; состоящій по Кавалеріи, Генераль-Маіоръ *Парадовскій 1-й*, Командиромъ 2-й бригады 1-й Уланской дивизіи.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ 21-й день сего Юня, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена *Св. Анны третьей степени*, согласно представленію Министра Народнаго Просвѣщенія, Швейцарскій уроженецъ Филиппъ *Рейфъ*, во вниманіе къ полезному труду, оказанному имъ изданіемъ Этимологическаго Лексикона Русскаго языка.

— Высочайшимъ Именнымъ указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена *Св. Владимира третьей степени*: 5-го класса: Управляющій Комиссіею Казанскаго Коммиссаріатскаго Депо *Рогачевъ*, Начальникъ Отдѣленія Инженернаго Департамента *Чеславскій*, и Начальникъ Отдѣленія Аудиторіатскаго Департамента 6-го класса *Розовъ*.

— Предсѣдательствующимъ Ламой въ учрежденномъ для духовныхъ дѣлъ Калмыцкаго народа Ламайскомъ Правленіи, Всемилостивѣйше повелѣно быть Джамбо Бакишъ Гобунгъ *Намкеву*.

— *Двѣ* — *Матрѣ Ославиной*, Всемилостивѣйше пожалована во Фрейлины къ Ея Императорскому Высочеству Великой Княжнѣ **АЛЕКСАНДРѢ НИКОЛАЕВНѢ**.

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, о дозволеніи въ малонаселенныхъ городахъ избирать въ городскія должности мѣщанъ, при недостаткѣ купечества, и принимая въ соображеніе: а) что статьи 943 и 944 III-го тома Св. Законовъ, исчисляя должности по городскимъ выборамъ, отъ принятія коихъ купечество отказаться не можетъ, не содержать въ себѣ, вмѣстѣ съ тѣмъ, положительнаго и примаго запрещенія обществу избирать въ сѣи же должности, по усмотрѣнію его, и мѣщанъ; и б) что въ нѣкоторыхъ малонаселенныхъ и скудныхъ промышленностейъ городахъ, можетъ дѣйствительно случиться недостатокъ въ купцахъ, для наполненія предначиненныхъ имъ должностей, положилъ: упомянутыя 943 и 944 статьи пояснить примѣчаніемъ, что содержащіяся въ нихъ правила не препятствуютъ въ городахъ малонаселенныхъ, гдѣ купечества не достаточно, избирать во всѣ городскія должности и мѣщанъ, если только они не принадлежатъ къ такимъ расколамъ, изъ коихъ запрещено опредѣлять въ сѣи должности. (Сіе Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта опубликовано при Указѣ Правительствующаго Сената, отъ 11-го минувшаго Мая.)

— Высочайше утвержденнымъ въ 11-й день Мая мнѣніемъ Государственнаго Совѣта, положено: 1) Чтобы Академія Художествъ о каждомъ ученикѣ изъ податныхъ состояній, которому выданъ будетъ аттестатъ на званіе и состояніе свободнаго или некласснаго художника, съ правомъ поступить въ службу, въ какую самъ пожелаетъ, представляла, съ приложеніемъ увольнительнаго акта, Правительствующему Сенату для учиненія кому слѣдуетъ предписанія объ исключеніи его изъ подушнаго оклада, и 2) чтобы то лицо и мѣсто, которое приметъ такового некласснаго художника въ гражданскую службу, зачисляло его въ третій разрядъ Канцелярскихъ служителей, къ коему по силѣ 33-й статьи Продолже-

wdzięczności za znakomite zasługi, przez was położone w przeciągu ostatniej przeciw Francuzom wojny, podobno się wynieść was z potomstwem do Xiążęcey dostojności. Dozwalając wam i familii waszey nosić ten tytuł i zapewniając was, że Mnie bardzo przyjemnie widzieć i w tém zdarzeniu nowy dowód tego szczególnego poważenia, któreście zjednali sobie świetnemi i wiekopomnemi na polu chwwały czynami, zostaję nawsze ku wam przychylnym.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

Peterhoff,
17 Czerwca 1836 r.

НИКОЛАЙ.

— Przez Najwyższy Rozkaz dzienny, 25-go Czerwca, Ober-Kwatermistrz całej piechoty Oddzielnego Korpusu Gwardyi, Półkownik Baron *Lieven*, mianowany jest Skrzydłowym Adjutantem do Jego Cesarskiej Mości, z pozostaniem przy dawniejszym obowiązku.

— Przez Najwyższy Rozkaz dzienny, 18-go Czerwca, przeznaczeni: Naczelnik Sztabu 2-go Odwodowego Korpusu Kawaleryi, Jenerał-Major *Focht 1-szy*, liczyć się w Kawaleryi; Dowódca 2-giej brygady 1-szej Dywizyi Ułanów, Jenerał-Major *von Bradke*, Naczelnikiem Sztabu 2-go Odwodowego Korpusu Kawaleryi; liczący się w Kawaleryi Jenerał-Major *Paradowski 1-y*, Dowódcą 2-ey brygady 1-ey dywizyi Ułanów.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, dany do Kapituły Rosyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, w dniu 21 terażniejszego Czerwca, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem Orderu *S. Anny trzeciego stopnia*, zgodnie z przedstawieniem Ministra Narodowego Oświecenia, Szwajcarski poddany *Filip Reiff*, ze względu na pożyteczną pracę, wykonaną przezeń w wydaniu Etymologicznego słownika Rosyjskiego.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, dany do Kapituły Rosyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, Nayłaskawiey mianowany Kawalerami Orderu *S. Włodzimierza trzeciego stopnia*: 5-tej klasy: Zarządzający Kommissyą Kazańskiego Kommissoryatskiego Depo *Rogaczew*, Naczelnik oddziału Departamentu Inżynjerów *Czesławski*, i Naczelnik oddziału Departamentu Audytoryackiego 6-tej klasy *Rozow*.

— Prezydującym Lamą w ustanowionym dla duchownych spraw Kalmyckiego narodu Rządzie Lamajskim, Nayłaskawiey rozkazano być *Dżambo Baksze Hobung Namkiewu*.

— *Paupia Matrya Sestawinówna*, Nayłaskawiey mianowana Freyliną do Jej Cesarskiej Wszechmości WIELKIEY Xiężniczki **ALEXANDRY NIKOLAJEJWNY**.

— Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, o dozwoleniu w małych miastach wybierać na miejskie obowiązki mieszczan, w niedostatku kupców, i zważywszy: a) że artykuły 943 i 944 Tomu III-go Połączenia Praw, wyliczając obowiązki w miejskich wyborach, od których przyjęcia kupcy nie mogą się wymówić, nie zawierają w sobie, przy tém stanowczego i prostego zaprzeczenia zgromadzeniu, wybierać na też obowiązki, podług jego uwagi, i mieszczan; i b) że w niektórych małych miastach i ubogich w przemysł miastach, może rzeczewiście zdarzyć się niedostatek kupców, dla zająćcia przeznaczonych im obowiązków, postanowiła: wymienione 943 i 944 artykuły objaśnić uwagą, że zawierające się w nich prawidła nie przeszkadzają w miastach mało zaludnionych, gdzie kupców jest mało, wybierać na wszystkie miejskie urzędy i mieszczan, jeżeli tylko nie należą do takich odszczepieńców, z których zabroniono przeznaczać na te obowiązki. (To Najwyższemu utwierdzone zdanie Rady Państwa, ogłoszone przez Ukaz Rządzącego Senatu dnia 11-go szeszłego Maja.)

— Przez Najwyższemu potwierdzoną w dniu 11-m Maja, opinią Rady Państwa, postanowiono: 1) Ażeby Akademia sztuk pięknych o każdym uczniu ze stanu podatkowego, któremu wydany będzie atestat na nazwanie i stan wolnego albo nieklasycznego artysty, z prawem wejścia do służby, w jaką sam zechce, przedstawiała, z załączeniem uwalniającego aktu, Rządzącemu Senatowi dla uczynienia, komu należy, zalecenia o wykreśleniu go z podatkowego popisu, i 2) Ażeby ta osoba i mieysce, które przyymie takiego nieklasycznego artysty do służby Cywilney, policzyło go do trzeciego rzędu Kancelaryjnych służących, do którego na mocy 33-go artykułu dalszego ciągu połączenia Praw T. III, policzają się dzieci kancelaryjnych służących, uczonych i ar-

нѣя Свода Законовъ Т. III, причисляются дѣти приказныхъ служителей, ученыхъ и художниковъ, немѣющихъ чиновъ.

— Россійскій пароходъ *Александра*, шкиперъ *Дуцъ*, 17-го числа сего мѣсяца прибылъ къ Кронштатскому порту изъ Травемюнде, въ 90 часовъ съ 59 пассажирами, въ числѣ коихъ находятся: Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ при Виртембергскомъ Дворѣ, Баронъ *Мейендорфъ*, съ супругою; Графъ М. Ю. *Віельгорскій*; Флигель-Адъютантъ Его Императорскаго Величества Князь *Долгорукій*, съ супругою; строитель желѣзной дороги между С. Петербургомъ и Царскимъ Селомъ, Г. *фонъ Герстнеръ* съ двумя Англійскими Инженерами, искусными въ этомъ родѣ работъ; известный писатель *Лове-Веймаръ* (*Loève Weymars*), сотрудникъ журналовъ *Revue des deux Mondes* и *Journal des Débats*, и наконецъ Г. Гораций *Вернетъ*, Директоръ Королевско-Французской Академіи Художествъ. Когда пароходъ *Александра* вышелъ изъ Травемюнде, парохода *Николая*, отправленнаго изъ Кронштадта 6-го ч. тамъ еще не было, потому что онъ задержанъ былъ въ морѣ противными вѣтрами; но эти два парохода встрѣтились въ 9 миляхъ отъ Травемюнде. Пароходъ *Наслѣдникъ* встрѣтился съ пароходомъ *Александромъ* въ Понедѣльникъ вечеромъ, между Готландомъ и Даго. (Спб. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 2-го Іюля.

Слышно, что по ходатайству нашего Интернунція Барона *Штормера* въ Стамбулѣ, Лордъ *Понсонби*, оставилъ требованіе, чтобы Порты отрѣшила *Рейс-Эффендія* отъ должности. (D. P.)

4-го Іюля.

29-го Іюня по полудни Ея Кор. Высоч. Герцогиня *Бейрская* подъ именемъ Герцогини *Анжуйской* прибыла съ Ихъ Кор. Высоч. тремя Инфантами, сыновьями *Донъ-Карлоса* въ Зальцбургъ, и остановилась въ назначенномъ для нея дворцѣ Графа *Кенбургскаго*, и говорятъ что будетъ проживать въ этомъ городѣ. (A.P.S.Z.)

Прага, 4-го Іюля.

Изъ Маріенбада увѣдомляютъ, что Греческій Король *Оттонъ* и царствующая Баварская Королева прибыли туда 30-го Іюня вечеромъ; первый подъ именемъ Графа *Мисолунги*, а другая подъ именемъ Графини *Виттельсбахъ*. (D. P.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ІРЛАНДІЯ.

Въ журналѣ *Morning-Chronicle* 2-го Іюня перепечатана изъ *Manchester Guardian*, слѣдующая статья: „Такъ какъ многіе изъ участвующихъ въ торговлѣ на Балтійскомъ морѣ опасаются нынѣшняго состоянія сношеній нашихъ съ Россією, то намъ весьма пріятно сдѣлать извѣстными два письма, адресованные Графомъ *Дургамомъ*, Англійскимъ Посломъ въ С. П. бургъ къ Г. *Гисборну*, Консулу Е. Британскаго Величества въ той же столицѣ:

I.

Санктпетербургъ, 5-го Мая.

„М. Г. Я не удивляюсь, узнавая отъ васъ, что послѣднія пренія въ Парламентѣ обратили на себя вниманіе живущихъ здѣсь Англійскихъ негоціантовъ.

„Важность ихъ выгодъ и торговли, въ которой они участвуютъ, требуетъ отъ нихъ самой дѣятельной заботливости. Какъ представитель Его Британскаго Величества при здѣшнемъ Дворѣ, я также обязанъ наблюдать съ самою неусыпною внимательностію всѣ происшествія, которыя могли бы возбудить опасенія, обнаружившіяся въ разныхъ мѣстахъ. Между тѣмъ, по моему убѣжденію, нѣтъ никакой существенной причины предаваться подобнымъ опасеніямъ.

„Со времени прибытія моего сюда, не произошло ничего такого, чтобы могло показывать хотя самую отдаленную вѣроятность разрыва между обими странами. Самые дружественныя сношенія постоянно происходили между правительствомъ Его Императорскаго Величества и мною; всѣ представленія мои въ пользу Англійскихъ подданныхъ были немедленно удовлетворяемы; слѣдствія производимы были всякой разъ какъ нужно было прибѣгать къ этой мѣрѣ; и полное удовлетвореніе было обѣщано когда доказано было, что оно по справедливости слѣдуетъ. Что касается до политическихъ дѣлъ вообще, то я могу сослаться на событія, которыя важныя объявленія, и мнѣній правительствъ, или частныхъ людей. Послѣдняя конвенція, заключенная съ Оттоманскою Портою и очищеніе Силистріи суть событія величайшей важности и убѣдительныя указанія, которыя вполне удостовѣряютъ въ намѣреніи Русскаго Правительства по собственному побуж-

тывомъ, rang немѣющихъ.

— Россійскій пароходъ *Alexandra*, шкиперъ *Dietz*, дня 17-го сего мѣсяца прибылъ до порту Кронштатскаго з Travemünde, w 90-ciu godzinach z 59 podróżnemi, w których liczbie znajdują się: Nadzwyczajny Poseł i Pełnomocny Minister przy Dworze Wirtemberskim, Baron *Meyendorf* z żoną; Hrabia M. J. *Wielhorski*; Adju-tant skrzydłowy Jego Cesarskiej Mości Xiążę *Dołhórski* z żoną; Budowniczy drogi żelaznej między St. Petersburgiem a Carskim Siołem P. von *Gerstner*, z dwoma Angielskimi Inżynierami, biegłymi w tym rodzaju robot, znany Pisarz *Loève Weymars*; współpracownik dzienników *Revue des deux Mondes* i *Journal des Débats*, i na koniec P. Horaciusz *Wernet*, Dyrektor Królewsko-Francuzkiej Akademii Sztuk. Przy odpłynięniu parochodu *Alexandra* z Travemünde, parowego statku *Nikotaja*, wysłanego dnia 6-go z Kronsztadtu tam jeszcze nie było, dla tego, że przeciwnie wiatry zatrzymały go na morzu, lecz te dwa parochody spotkały się o 9 mil od Travemünde. Statek parowy *Następcę*, spotkał się z parochodem *Alexandra* w poniedziałek wieczorem między Gotland i Dago. (G. S. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R I A.

Wiedeń, dnia 2 Lipca.

Stychać, iż za staraniem naszego Internuncjusza Barona *Stürmer* w Stambule, Lord *Ponsonby* odstąpił od żądania, aby W. Porta złożyła *Reis-Effendego* z urzędu. (D. P.)

Dnia 4.

Dnia 29 Czerwca po południu, Jey Kr. W. Xiężna *Beira*, pod nazwiskiem Xiężny *Anguejas*, z Ich K.K. Wys. trzema Infantami synami *Don Carlosa*, przybyła do Salzburga i wysiadła do przeznaczonego dla siebie pałacu Hrabiego *Kuenburg*; mówią, że i dalszy pobyt obierze w tém mieście. (A.P.S.Z.)

Praga, 4-go Lipca.

Donoszą z Marienbadu, iż Król Grecki *Otton* i Panująca Królowa Bawarska przybyli tam dnia 30 Czerwca wieczorem; pierwszy pod nazwiskiem Hrabiego *Misolungy*, a druga pod nazwiskiem Hrabiny *Wittelsbach*. (D. P.)

БРИТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ.

W dzienniku *Morning Chronicle* pod dniem 2-m Czerwca, przedrukowany jest z *Manchester Guardian* następujący artykuł: „Gdy wiele osób interessowanych w handlu na morzu Baltyckim, zdawało się obawiać o nasze stosunki polityczne z Rosyją, dla tego nader jest dla nas przyjemną, iż możemy tu ogłosić dwa następujące listy Hrabiego *Durham*, Posła Angielskiego w Petersburgu, pisane do P. *Gisborne*, Konsula Brytanii Wielkiej w teyże stolicy.

I.

St. Petersburg, 5-go Maja.

„J.W. P. Wcale się nie dziwię dowiadując się od JWPana, iż ostatnie rozprawy Parlamentowe ściągnęły na siebie pilną uwagę angielskich kupców, bawiących w tey stolicy.

„Ważność ich interessów i handlu, który tu prowadzi, wymaga naturalnie z ich strony największej bacności. I ja także, jako Reprezentant Króla Jmci Brytanii W. przy Dworze tutejszym, obowiązany jestem czuwać z naysilniejszą bacnością nad wszystkiem, co by usprawiedliwić mogło powzięte zkad inąd obawy. Jednakże, podług mego przekonania, dla oddawania się takim obawom, żadnego słusznego nie ma powodu.

„Od czasu mego przybycia do tey stolicy, nie zaszło nic takiego, co by wskazywać mogło naybardziej oddaloną możność zerwania się istniejących pomiędzy naszymi krajami stosunków. Pomiedzy Rządem Jego Cesarskiej Mości a mną, miały zawsze miejsce prawdziwie przyjacielskie komunikacye; zawsze z szybkością domierzano sprawiedliwość na wstawienie się moje w interessie Angielskich poddanych; zalecano nayscisleysze badania, jeśli potrzeba zdawała się tego wymagać, i obiecywano zupełne zadosyć uczynienie, ilekroć jego słusność dowodnie okazana była. Co się tyczy spraw politycznych w ogólności, w tych odwołać się mogę do faktów, które przemawiają daleko mocniej od prostych oświadczeń i opinii rządów i pojedynczych osób. Ostatnia umowa zawarta z Portą Otomańską i ustąpienie z Sylistyi są wypadkami naywiększej wagi, i dowodami naymocniej przekonującymi, iż ochęcią jest Rządu Rossyyskiego dobrowolnie i szczerze połączyć się z nami, w celu utrzymania powszech-

денію и добросовѣстно соединиться съ нами для сохранения въ Европѣ всеобщаго мира. Я твердо убѣжденъ, что исполненіе этого желанія нынѣ совершенно упрочено. Посему я не обинуясь могу увѣрить тѣхъ, которые обращаются къ вамъ съ вопросами по этому предмету, что они могутъ, не опасаясь прерванія, заниматься торговлею, которая составляетъ естественную связь союза между Англіею и Россіею и которой поощреніе и распространеніе должны быть предметомъ живѣйшей попечительности правительства обоихъ Государствъ.

Подп. *Дургамъ.*“

II.

Отъ 8-го Мая 1836.

„Я не могу отказать себѣ въ удовольствіи уведомить живущихъ здѣсь Англійскихъ негоціантовъ, что Его Императорское Величество неоднократно изволилъ изъявлять мнѣ высокое Свое одобреніе поведенія моихъ соотечественниковъ во всѣхъ случаяхъ и при всѣхъ обстоятельствахъ. Вы легко поймете, что это мнѣніе о моихъ соотечественникахъ было столь же пріятно для меня, какъ почетно для нихъ и я спѣшу сообщить имъ это доказательство, что доброе поведеніе ихъ справедливо оцѣнено и милостиво признано.

Подп. *Дургамъ.*“ (Снб. В.)

Лондонъ, 1-го Іюля.

Въ Ситти носится слухъ, что по поводу неприятія Палатой Лордовъ, была касательно преобразования городскихъ сословій въ Ирландіи, Лордъ *Мельбурнъ* послѣ засѣданія тотчасъ отправился къ Королю просить отставки.

— Прибылъ сюда Агентъ Донъ Карлоса Баронъ *Габеръ*. Даже Министерскіе журналы отдаютъ ему справедливость, въ томъ что онъ какъ честный человѣкъ, прилагалъ съ своей стороны всѣ усилія, чтобы склонить *Донъ-Карлоса* къ смягченію строгости приговоровъ касательно пѣнныхъ изъ иностранныхъ легіоновъ.

— Изъ Вашингтона уведомляютъ, что назначенный Посланникомъ Соединенныхъ Штатовъ при здѣшнемъ Дворѣ, Г. *Стевенсонъ* (прежній Ораторъ Палаты Представителей), уже отплылъ съ своею фамиліею въ Англію.

— По письмамъ изъ Ст. Себастьяна отъ 23-го Іюня, Генераль *Кордова* возвратясь отъ войска привезъ съ собою 36,000 фун. стер. (1,440,000 зл. поль.) а Генераль *Эвансъ* получилъ депешу, что на дняхъ получилъ изъ Бордо 60,000 фун. стер.

— Здѣсь получены письма изъ Александріи отъ 5-го ч. прош. м., по коимъ, экспедиція Полковника *Чеснея* отправилась уже въ Бассору. Пароходъ *Ню-Линдсей* 6-го Мая отплылъ съ Индійскою почтою, изъ Суэца въ Мекку. Въ Александріи и Каирѣ, проездомъ было множество Англичанъ, отправляющихся въ Остъ-Индію. Морская язва въ Египтѣ, была незначительна, за то распространилось уныніе между набранными въ войско Неграми, которые толпами возвращались въ дома. Въ Верхнемъ Египтѣ была большая бѣдность; изъ 500 морг. земли, едва одинъ можно было видѣть обработанный; нынѣшніе урожаи, едва ли на мѣстные нужды будутъ достаточны.

2-го Іюля.

Французскій Посланникъ Графъ *Себастьяни* 15-го ч. намѣренъ выѣхать въ Парижъ. Слышно, что онъ оставитъ прежнее жителство въ улицѣ Манчестеръ-Скверъ, и потому думаютъ что уже не возвратится въ Лондонъ.

— Въ Портсмутъ послано повелѣніе, о продолженіи набора въ Англійскій легіонъ состоящій въ Испаніи, и въ тоже время отправлено туда 100,000 патроновъ.

— Назначенный Намѣстникомъ *Мадраса* Генераль-Поручикъ Сиръ *Перегринъ Майтландъ*, отплылъ на корабль изъ Портсмута къ мѣсту своего назначенія.

— Лордъ *Пальмерстонъ*, далъ большой обѣдъ, проживающимъ здѣсь Персидскимъ Принцамъ.

— *Courrier* по письмамъ полученнымъ изъ Рима сообщаетъ, что старшій сынъ Люціана *Вонапарте*, который недавно былъ арестованъ за убійство Офицера, выѣхалъ за границу, по паспорту выданному ему Папскимъ Правительствомъ. Младшій братъ скрывшійся отъ ареста, отплылъ въ Сѣверную Америку.

— Оба сыновья Е. К. Высоч. Герцога *Оранскаго*, путешествовавшіе по различнымъ областямъ Англіи вчера возвратились въ здѣшнюю столицу.

— Персидскіе Принцы: *Кули Мирза Нойеръ*, *Кули Мирза* и *Тимуръ-Мирза*, давали вчера завтракъ. Они ежедневно ходятъ съ своимъ переводчикомъ, и осматриваютъ всѣ здѣшнія выставки и различныя достопримѣчательности.

— Общество ремесленниковъ въ Дублинѣ, собираетъ

него въ Европѣ покою. Моемъ мнѣніемъ пріятно изъяснить, что такъ пожеланный теперь заповѣданный бѣдѣ. Не могъ бы я въ нынѣшнее время вѣрить въ данию особамъ, которые до *JWPana* удались, заповѣданія, изъ могу безъ обавы никакихъ прешкдъ отдавать себѣ ciągle handlowi, który jest naturalnym węzłem stosunków Anglii z Rosyją, a którego zachęcanie i rozszerzenie powinno być przedmiotemъ najsilniejszychъ starań ze strony Rządu obu krajów.

Podpisano: *Durham.*“

II.

Pod 8 Maja 1836 roku.

„Nie mogę odmówić sobie ukontentowania prosić *JWPana* o zawiadomienie ogółu osiadłych tu handlarzy angielskich, iż Jego Cesarska Mość niejednokrotnie raczył oświadczyć mi wysokie Swoje zadowolenie z ich zachowania się we wszystkichъ przypadkachъ i okolicznościachъ. Łatwo *JWPan* poymiesz, iż taka o naszychъ spóźniokachъ opinia zarówno była zaspokajającą dla mnie, ile jest chlubną dla nichъ samychъ, i że dla tego śpieszę z udzieleniemъ wiadomości, która dowodzi, ile ichъ zachowanie się słusznie jest cenionemъ i łaskawie przyznanem.

Podpisano: *Durham.*“ (G.S.P.)

Londyn, dnia 1 Lipca.

W City chodziła pogłoska, że z powodu odrzucenia przez Izbę Lordówъ билу względemъ reformy korporacyi muncypalnychъ Irlandzkichъ, Lord *Melbourne* zaraz po sessyi udał się do Króla prosząc o dymissyę.

— Przybył tu Agentъ *D. Carlosa*, Baronъ *Haber*. Nawet Ministeryalne dzienniki oddają mu sprawiedliwość, że jako człowiekъ honoru dokładałъ wszelkiego starania ażeby skłonić *Don Carlosa* do złagodzenia surowychъ rozkazówъ względemъ jeńcówъ legij zagranicznychъ.

— Z Washingtonu donoszą, że wyznaczony na Po- stą Stanówъ Zjednoczonychъ przy tutejszymъ dworze P. *Stevenson*, (dawniejszy mówca izby reprezentantówъ), już odplynął z rodziną swoją do Anglii.

— Podługъ listówъ z San Sebastian daty 23 Czerwca, Jenerałъ *Cordova* wróciwszy do woyska, przywiózł z sobą 36,000 fnt. szt. (1,440,000 zfp.), a Jenerałъ *Evans* otrzymałъ depeszę, że w tychъ dniachъ będzie miałъ nadstane sobie z Bordeaux 60 000 fnt. szt.

— Otrzymano tu listy z Alexandryi, daty 5 z. m., podługъ których wyprawa Półkownika *Chesney* udała się już do Bassory. Statekъ parowy *New-Lindsey*, odpłynął dnia 6 Maja z pocztą wschodnio-indyjską z Suez do Mekki. W Alexandryi i Kairze, snuło się mnóstwo Anglikówъ jadącychъ do Indyjъ wschodnichъ. Zaraza w Egipcie była małoznaczająca; ale natomiast panowała tęsknota między cz. r. nemi do woyska wybranemi, którzy gromadami do domówъ wracali. W wyższymъ Egipcie była nędza niemała, z 500 morgówъ ziemi, ledwie jeden daje się widzieć uprawny; tegoroczne zbiory, zaledwie na miejscowe potrzeby wystarczyć potrafią.

Dnia 2.

Posełъ Francuzki Hr. *Sebastiani*, na d. 15 h. m. ma wyjechać do Paryża. Słychać także, że opuści dotychczasowe mieszkanie przy ulicy *Manchester Square*, zkądъ wnoszą, że już nie wróci do Londynu.

— Do Portsmouthъ wydano rozkazъ aby nie przestawano werbować ludzi do legijъ Angielskiej w Hiszpanii, a tymczasemъ posłano jejъ 100,000 ładunkówъ.

— Mianowany Wielkorządcą w Madras, Jenerałъ-Porucznikъ *Sir Peregrine Mayland*, wsiadzie na okrętъ w Portsmouth, udając się na miejsce swego przeznaczenia.

— Dla bawiącychъ tu trzechъ Xiążątъ Perskichъ dawał Lordъ *Palmerston* wielki obiad.

— *Courrier* donosi z listu odebranego z Rzymu, iż starszy synъ *Lucyana Bonaparte*, który niedawno za zabicie Oficera zostałъ uwięziony, wyjechałъ za granicę za wydanymъ mu przez rządъ papiezki paszportemъ. Brat młodszy, który uniknąłъ aresztowania, popłynął do północney Ameryki.

— Obadwa dostojni synowie J. K. W. Xięcia *Oranii* wrócili wczoray do tutejszey stolicy, z podróży przedsięwziętej do różnychъ miejscъ w Anglii.

— Xiążęta Perscy: *Kuli Mirza Nejeff*, *Kuli Mirza* i *Timur Mirza* dawali wczoray śniadanie. Codziennie przechadzają się z tłumaczemъ swoimъ, i zwiedzają wszystkie wystawy i osobliwości tutejsze.

— Towarzystwo rzemieślnikówъ w Dublinie ma się

ся 30-го ч. с. м. для совещаній о томъ, какъ должно будетъ поступить, если Верхній Парламентъ отвергнетъ исправленія Нижняго Парламента, въ билъ о преобразованіи городскихъ Ирландскихъ словій. (D. P.)

5-го Юля.

Герцогиня Кентская и Принцесса Викторія начнутъ свое путешествіе, которое онѣ намѣрены предпринять на сѣверъ, въ будущемъ мѣсяцъ и пробудутъ довольно долгое время въ Скарборугѣ.

— Въ Пятницу случилось несчастье съ Герцогомъ Веллингтономъ. На прогулкѣ конь его, испуганный мальчишкой, бросился бѣжать и сбросилъ Герцога. Онъ ушибъ колено и принужденъ былъ припустить дватцать пѣявокъ. Послѣ того Герцогъ спалъ ночь довольно спокойно и на другой день ему сдѣлалось лучше. Сегодня онъ опять совершенно здоровъ. О другой несприятности которая въ послѣдній Вторникъ случилась съ Герцогомъ Веллингтономъ и вмѣстѣ съ Герцогомъ Кумберландскимъ, Графомъ Абердееномъ и многими другими Шерами изъ Верхняго Парламента, Times доноситъ слѣдующее: „Ихъ В. преслѣдовалъ человекъ повидимому низкаго происхожденія оскорбительными криками. Но при взглядѣ Герцога Кумберландскаго, онъ со стыдомъ скрылся въ толпѣ. Собравшійся народъ приветствовалъ ихъ громко и они раскланиваясь продолжали спокойно путь.

— Въ Субботу въ одномъ собраніи въ Дублинѣ принята прозьба на имя Короля, въ которой Е. В. вѣрноподданный проситъ даровать Ирландіи одинаковыя права съ Англіею и Шотландіею и именномъ облагодѣтельствовать оную муниципальною реформою. Просители увѣряютъ, что они не уступятъ ни одному вѣрноподданному въ приверженности къ особѣ Е. Величества, что они готовы свято сохранять союзъ между Британскою и Ирландскою націею, что они увѣрены въ мудрой и отеческой готовности Короля облегчать нужды и Ирландскихъ подданныхъ, каковое желаніе Е. В. высказалъ въ послѣдней тронной рѣчи, особенно относительно муниципальнаго устройства. Globe не сомнѣвается, что эта просьба будетъ доставлена Королю по крайній мѣрѣ съ милліономъ рукоприкладствъ изъ всей Ирландіи.

— Examiner и Spectator продолжаютъ разсуждать объ отставкѣ нѣмѣншихъ Министровъ; первая газета, этого поступка не желаетъ, послѣдняя одобряетъ оный. Курьеръ совершенно согласенъ съ первою и полагаетъ, что неприлично и безразсудно было бы Министрамъ думать теперь объ отставкѣ, когда опасность государства, какъ проповѣдуетъ Spectator, именно по случаю ихъ увольненія, со всѣмъ не страшна.

— По извѣстію курьера пророгація Парламента будетъ на первой недѣлѣ Августа.

— Вчера опять носился слухъ, что въ Лондонѣ открылась зараза.

— Извѣстія съ сѣверныхъ границъ Испаніи, до 27 пр. м., полученныя въ письмахъ изъ Санъ-Себастьяна и изъ Пассажа, по газетамъ Courier и Morning Chronicle весьма неблагопріятны Кристиносамъ. (A.P.S.Z.)

Франція.

Парижъ, 4-го Юля.

Національная гвардія и разныя избирательныя общества ближайшихъ городовъ столицы, прислали Королю адреса, съ поздравленіемъ благополучнаго избавленія отъ несчастія; находящіеся въ Парижѣ Англичане, собрались также у Г. Сиднея, для составленія подобнаго адреса.

— Изъ Байонны сообщаютъ намъ слѣдующій приказъ Генерала Эванса: „Узнавъ, что авангардъ имѣетъ сношенія съ дезертерами Англійскихъ и Португальскихъ войскъ, или съ особами за дурное поведеніе удаленными отъ службы, главнокомандующій считаетъ за нужное объявить своему войску, что, такъ какъ онъ нынѣ дѣйствуетъ совершенно согласно съ Королевскою морскою силою, то всѣ Англійскіе подданные, которые будутъ пойманы съ оружіемъ въ рукахъ, или въ радахъ непріятеля, причислятся ко шрагамъ Его Вел. Короля Великобританскаго и подвергнувшись военному суду, будутъ приговорены къ смерти. Въ слѣдствіе сего, позволяется тотчасъ стрѣлять въ каждого, говорящаго на Англійскомъ языкѣ, который бы подозрѣваемъ былъ въ обществѣ съ упомянутыми людьми, лишенными чести и приближающаго къ нашему авангарду. Всѣ связи съ непріятельскою переднею стражею будутъ уничтожены и будутъ предприниматься непріятельскія дѣйствія до тѣхъ поръ, пока не искоренится всѣ злоупотребленія.“ (подписано) Эвансъ.

— Изъ числа арестованныхъ по причинѣ покушенія на жизнь Короля, выпущено третьяго дня 20 лицъ, впрочемъ вмѣсто того арестовали нѣсколько новыхъ лицъ. Между задержанными находятся полицейскіе чиновники Гушаль и Шапюи.

згромадить д. 30 б. м. и нарядъ, ко чинить выпада ежелибы Изба Вышша одрзучила поправу Избы Низшей въ билу о реформѣ владъ муниципалныхъ Ирландскихъ. (D.P.)

Дня 5.

Хиѣзна Kent и Хиѣзничка Wiktorya, предсѣвезмъ замierzoną swą podróż na północ, w przyszłym miesiącu i dość długo zabawią w Scarborough.

— Въ пятницу zdarzył się przypadek Хиѣци Wellingtonowi. Na spacerze koń jego przelegniony przez chłopca, zaczął unosić i zrzucił Хиѣца. Zbił mocno kolano, tak, że był przymuszony przystawić pijawki. Хиѣце przepędził potem noc prawie spokojnie i nazajutrz już się miał lepiej. Dzisiaj znowu zdrow jest zupełnie. O drugiej nieprzyjemności, której w ostatni wtorek doznali Хиѣце Wellington razem z Хиѣciem Cumberland, Hrabia Aberdeen i wielu innymi Parami z Izby wyższej, Times donosi co następuje: „Osoby te prześladowane były przez obrażające krzyki pewnego człowieka zapewne z nizkiego stanu; lecz gdy Хиѣце Cumberland rzucił na niego swe weyrzenie, ze wstydem ukrył się między tłumem. Zgromadzony lud powitał ich głośnie okrzykami i potem spokojnie odbywali dalszą swą drogę.

— W sobotę w pewnym zgromadzeniu w Dublinie, uchwalona została prośba do Króla, w której proszą J. Kr. Mości o nadanie Irlandyi jednostaynych praw z Anglią i Szkocyą, a mianowicie o uszczęśliwienie ją reformą municypalną. Proszący zapewniają, iż żadnemu poddanemu nie ustąpią w przychylności ku osobie J. Kr. Mości; iż gotowi są święcie zachowywać związki między Angielskim a Irlandzkim narodem; że polegają na mądrej i oycowskiej gotowości Króla, do ułatwienia potrzeb Irlandczyków; jakowe życzenie J. Kr. Mość wymienił w ostatniej mowie tronowej, a szczególniej względem urządzenia municypalności. Globe upewnia, że prośba ta przynajmniej z milionem podpisów całej Irlandyi podana będzie Królowi.

— Examiner i Spectator nie przestają sądzić o pytaniu względem rezygnacyi terazniejszych Ministrów; pierwszy z tych dzienników nie pochwała podobnego kroku, drugi zaś zaleca. Courier zupełnie się zgadza z pierwszym i rozumie, że byłoby nieprzyzwolicie i niepolitycznie, ażeby Ministrowie myśleli teraz o uwolnieniu, szczególniej, że niebezpieczeństwa kraju, jak przepowiada Spectator, któreby ich spowodowało do uwolnienia, nie ma się czego lękać.

— Courier donosi, że prorogacja Parlamentu nastąpi w pierwszym tygodniu Sierpnia.

— Wczora znowu biegła pogłoska, że w Londynie pokazała się zaraza.

— Doniesienia od brzegów północnych Hiszpanii do dnia 27 z. m. dochodzące, które udziela Courier i Morning-Chronicle, podług listów z St. Sebastian i Passage były bardzo niepomyślne dla Krystynistów. (A.P.S.Z.)

Франція.

Парыжъ, дня 1 Lipca.

Od gwardyi narodowej i kolegiy wyborczych różnych poblizszych stolicy miast, nadeszły adressy do Króla z powinszowaniem szczęśliwego uniknienia zamachu. Bawiący w Paryżu Anglicy, zebrali się także u Pana Sidney, dla ułożenia podobnego adresu.

— W listach z Bayonny udzielono nam następujący rozkaz dzienny Jenerała Evans: „Powziawszy wiadomość, że u przednich straży mieszą miejsce rozmowy, nawet ze zbiegami posiłkowych woysk angielskich i portugalskich, albo z osobami, które z przyczyny niecnego sprawowania się zostały oddalone; wódz naczelny uznaje rzeczą stosowną przypomnieć woysku swojemu, że gdy teraz działa w zupełnej zgodzie z królewską marynarką, wszyscy poddani angielscy, którzyby z bronią w ręku w szeregach nieprzyjaciela poymano, będą uważani za istotnych buntowników przeciwko Królowi Jmci W. Brytanii, i dostawszy się do niewoli wojennej, karę śmierci poniosą. Na skutek tego poleca się, ażeby natychmiast dawano ognia do każdej takiej osoby po angielsku mówiącej, któraby będąc w podeyrzeniu o należenie do wyżey wskazanej klasy ludzi ze ozi ogołoconych, zbliżała się do przednich straży naszych. Wszelki związek z nieprzyjacielskimi przednimi czatami, będzie zniesiony i kroki nieprzyjacielskie rozpoczęte, dopóki wszelkie nadżycia nie ustają.“ (podpisano) Evans.

— Z osób uwięzionych z przyczyny zamachu, uwolniono wczora 20, ale natomiast nastąpiło kilka nowych aresztowań. Między zatrzymanymi, są Ajenci politycyjni Gouchal i Chapuis.

— Возмущеніе въ Бордо, было не что иное какъ скопище черни, которое не хотѣло разойтись, а на третье воззваніе, отвѣтствовало тучею камней брошенныхъ въ солдатъ; въ слѣдствіе сего задержано весьма много лицъ, изъ коихъ послѣ первыхъ допросовъ одни выпущены, а другіе въ числѣ 77 отправлены въ крѣпость Г^а.

— *Journal du Commerce*, заключаетъ свое извѣстіе о недоразумѣніяхъ Англійскаго Посланника съ Портою слѣдующимъ замѣчаніемъ: „И такъ прекращеніе связей между Турціею и Великобританіею теперь почти не подвержено сомнѣнію. Англійскій Посланникъ весьма уже далеко зашелъ, и не можетъ возвратиться, а предписаній своего Правительства онъ долженъ ожидать чрезъ 50 дней. Какъ бы то ни было слѣдствіе сего спора, не можетъ быть благопріятнымъ. Потому что Султанъ или Англія должны покориться. Если обѣ державы будутъ упорствовать, въ такомъ случаѣ дружескія отношенія между ними должны прекратиться. Нельзя впрочемъ хвалить поведенія Англійскаго Посланника, который своею упорностію и поспѣшностію, поставилъ въ затруднительное положеніе интересы своего Государства.“

2-го Іюля.

Въ циркулярѣ Парижскаго Архіепископа, предписывающемъ благодарственное молебствіе по церквамъ, изображено: „чтобы отпѣто было торжественное молебствіе въ возданіе благодарности Всевышнему за спасеніе Князя, среди толикихъ опасностей, владычащаго Франціею.“ Это объявленіе напечатанное прежде въ *Gazette de France*, не принято въ *Moniteur* ни въ *Journal de Paris* и возбудило неудовольствіе оппозиціонныхъ журналовъ, потому, что здѣсь какъ бы умышленно не употреблено слова *Короля*.

— Военный Министръ ко всемъ начальникамъ командующимъ полками, издалъ приказъ, по коему, изъ каждаго полка 25 чел. могутъ вступить въ службу въ Алжиръ.

— Графъ *Поццо-ди-Борго* по прибытіи въ Парижъ, отправился къ Князю *Таллейрану*.

— Слышно, что Генераль *Алава* съ Г. *Асиръ Солартомъ*, поѣдетъ въ Лондонъ.

— *Journal de Paris* пишетъ, что Полковникъ *Себастьянъ* 27-го ч. напавъ неожиданно при Кальдесъ на Генерала *Тристану*, разбилъ его, разсѣявъ Карлистовъ, и 150 чел. взялъ въ плѣнъ. — *Кордова* 28-го ч. прибылъ въ Пампелону. *Виллареаль* имѣлъ главную квартиру въ Дуранъ близъ Витторіи, а 29-го ч. Карлисты возвратились въ долину Ульзаму.

3-го Іюля.

По донесеніямъ телеграфической депеши, Герцоги *Орлеанскій* и *Немурскій*, 1-го ч. выехали изъ Ліона; завтра ожидаютъ ихъ сюда обратно.

— Сегодня въ кафедральной церкви совершено было благодарственное молебствіе, при которомъ по повелу неприличнаго выраженія Архіепископа въ циркулярѣ, никто изъ чиновниковъ не присутствовалъ.

— Вчера въ тайномъ засѣданіи Суда Перовъ, Графъ *Бастанъ* отъ имени слѣдственной Комиссіи представилъ отчетъ, о судебномъ слѣдствіи съ преступникомъ *Алибо*, который до сихъ поръ еще не избралъ себѣ защитителя. Полагаютъ, что ему назначенъ будетъ по должности Г. *Пальсесъ*.

— Въ письмѣ изъ Тулона отъ 28-го ч. прош. м. содержится: „Появленіе Турецкаго флота при Триполѣ, кажется внушаетъ нашему Правительству нѣкоторое опасеніе. Третьяго дня отправлена въ Тунисъ корвета *Agathe* съ депешами къ Адмиралу *Гюгону*; отсюда она отправится въ Грецію, также съ депешами, къ командующему Французскою эскадрою на тамошнихъ водахъ. Въ морскомъ арсеналѣ продолжается безпрестанно большая дѣятельность; кроме значительнаго числа транспортных ботовъ, которые уже довольно хорошо вооружены, еще полагаютъ, что гопушечный корабль *Сюффренъ* остановится въ пристани, гдѣ уже стоятъ въ готовности линійный корабль *Trident* и фрегатъ *Galathée*. Адмиралъ *Гюгонъ* имѣетъ теперь въ своемъ распоряженіи при Тунисѣ 5 линійныхъ кораблей.

— *Journal de Paris* сообщаетъ, что дивизія Карлистовъ, которая по донесеніямъ отъ 29-го ч. хотѣла пробраться въ Астурію, остановлена съ урономъ. *Кордова* прибывъ въ Пампелону издалъ повелѣніе, чтобы 30-го ч. сосредоточились всѣ войска изъ тамошнихъ окрестностей. (G. C.)

— Во вчерашнемъ *Journal de Paris* въ статьѣ о путешествіи Принцевъ содержится: „По телеграфической депешѣ изъ Медіолана отъ 28-го Іюня, Принцы тамъ узнали 25-го ч. о покушеніи на жизнь Короля, и вскорѣ отправились обратно въ Парижъ. Телеграфическая депеша изъ Ліона отъ 1-го ч. с. м. сообщаетъ, что Герцогъ *Орлеанскій*, принималъ тамъ знатнѣйшихъ Офицеровъ тамошняго гарнизона, вмѣ-

— *Zaburzenia w Bordeaux* nie były czém inném, jak tylko zbiegowiskiem pospólstwa, które, gdy się rozeysć nie chciało, a za trzeciém wezwaniem odpowiadziało gradem kamieni na żołnierzy wyrzuconym, więc to więc bardzo wiele osób, z których po pierwszém śledztwie część uwolniono, a 77 odprowadzono do warowni H^a.

— *Journal du Commerce* doniesienie swoje o nieporozumieniach Posła Angielskiego z Portą, taką kończy uwagą: „A więc zerwanie stosunków między Anglią i Turcyą jest w tej chwili prawie widoczne. Ambasador Angielski zanadto daleko przeszedł i już cofnąć się nie może, a na instrukcyje Rządu swego dni 50 czekać musi. Jakikolwiek będzie wypadek tego sporu, zawsze złym będzie. Bo albo Sultan, albo Anglia upokorzyć się musi. Jeżeli nikt nikomu nie ustąpi, wówczas stosunki przyjacielskie między obu krajami ustają. Nie podobna jest przeto pochwalać postępek Posła Angielskiego, który uporczywością swoją i zbyttem pośpiechem, najdroższe interesa kraju swego na sztych naraził.“

2-go Lipca.

W okólniku Arcybiskupa Paryjskiego, polecającym nabożeństwa dziękczynne po kościołach, użyto wyrażenia: „ażeby śpiewane było uroczyste *Te Deum* na podziękowanie Bogu, który ocalił dni Xięcia, wśród tylu niebezpieczeństw, rządzącego Francją.“ To pismo umieszczone naprzód w *Gazette de France*, nie było przyjęte do *Moniteur*, ani do *Journal de Paris*, i wywołało niechęć dzienników opozycyjnych, z przyczyny, że nie użyto w niém umyślnie, jak się zdaje, wyrazu *Króla*.

— Minister wojny rozesał do wszystkich Półkowników dowodzących pólkami, rozkaz dzienny, w którym powiedziano, że z kaźdego pólku może weyść 25 ludzi do służby w Algierze.

— Hrabia *Pozzo-di-Borgo* przybywszy do Paryża, pojechał odwiedzić Xięcia *Talleyranda*.

— Słychać, że Jenerał *Alava*, pojedzie z Panem *Aguire Solarte* do Londynu.

— Podług *Journal de Paris*, Półkownik *Sebastian*, napadłszy niespodzianie dnia 27 pod Caldes na Jenerała *Trystany*, pobit go, Karolistów rozproszył i 150 ludzi do niewoli zabrał. — *Cordova* przybył dnia 28 do Pampelony. *Villareal* miał swą główną kwaterę w Durana pod Vitorią, a dnia 29 wrócili Karoliści na dolinę Ulzama.

Dnia 3-go.

Podług depeszy telegraficznej, Xiążęta *Orléans* i *Némours*, wyjechali d. 1-go z Lyonu; jutro spodziewani tu z powrotem.

— Dziś w kościele katedralnym śpiewane było uroczyste *Te Deum*, na którym z powodu niestosownego wyrażenia się Arcybiskupa w okólniku, nikt z urzędników nie znajdował się.

— Wczora na tajnym posiedzeniu Sądu Parów, zdawał Hrabia *Bastand* imieniem kommisyi instrukcyjnej, zdanie o postępowaniu sądowem z zbrodniarzem *Alibeu*, który dotąd nie obrał sobie obrońcy sądowego. Sądzą, że będzie mu przydany z urzędu P. *Pailhès*.

— W liście pisanym z Tulonu dnia 28 z. m. powiedziano: „Pokazanie się floty tureckiej przy Tripolu, zdaje się nabawiać Rząd nasz pewną niespokojnością. Zawczora wysłano korwetę *Agathe* do Tunetu z depeszami dla Admirała *Hugona*; stamtąd uda się ona do Grecyi, także z depeszami do dowodzącego eskadrą francuską na tamtych wodach. W arsenale morskim panuje nieustanne czynność jak największa. Oprócz znaczney liczby statków przewozowych, których uzbrojenie już dosyć daleko jest posunięte, mniemają jeszcze, że nie za długo go-działowy okręt *Suffren* będzie mógł stanąć w przystani, gdzie są już w pogotowiu, okręt liniowy *Trident* i fregata *Galathée*. Admirał *Hugon* ma w tej chwili 5 liniowych okrętów do swego rozporządzenia na stanowisku pod Tunetem.

— *Journal de Paris* donosi, że dywizya Karolistowska, która, podług wiadomości z dnia 29, chciała dostać się do Asturyi, ze stratą odparta została. *Cordova* przybywszy do Pampelony, wydał rozkaz, aby na d. 30 skoncentrowały się wszystkie woyska tameczney okolicy. (G. C.)

— Wczorajszy *Journal de Paris* donosi w przypisku o podróży obudwóch Xiążąt: „Podług depeszy telegraficznej z Medyolanu pod d. 28 Czerwca, Xiążęta dowiedzieli się tam dnia 25 o zamachu uczynionym na życie Króla Jmci, po czém wkrótce wyjechali napowrót do Paryża. Depesza telegraficzna z Lugdunu pod dnem 1-m t. m. donosi, iż Xiążęta *Orléans* przyjął tam wyższych oficerów załogi, oraz znakomitszych urzę-

отъ съ первыми гражданскими чиновниками и пригласилъ ихъ на обѣдъ. Вечеромъ Принцы намѣрены были отправиться въ дальнѣйшій путь, а потому завтра или послѣ завтра прибудутъ въ Парижъ.

— Здѣсь получено телеграфическое извѣстіе, что Герцоги Орлеанскій и Немурскій, 1-го Іюля вечеромъ отправились изъ Ліона и почевали въ Терарѣ, откуда выѣхали вчера по утру и намѣрены были ночевать въ Неверсѣ. (D. P.)

4-го Іюля.

Герцоги Орлеанскій и Немурскій, сегодня утромъ въ 10 часовъ еще не прибыли въ Парижъ, хотя ихъ ожидали даже вчера вечеромъ въ Нёли. Это замедленіе должно приписать чрезвѣчному зню и надобно полагать, что Принцы при температурѣ 28 градусовъ рѣшились ѣхать только ночью. Въ прошлую ночь, въ 12 часовъ отправились изъ Нёли курьеръ на встрѣчу Принцамъ и на послѣдней стациі приготовлены Королевскія лошади, чтобы Принцы съ возможною скоростію прибыли къ Ихъ Вел.

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи Палаты Перовъ, будетъ разсуждаемо о законѣ, касательно утвержденія бюджета расходовъ на 1837 годъ.

— На вчерашнемъ молебствіи въ церкви Пресвятой Богородицы, присутствовалъ только Префектъ Сенскаго Департамента. При словахъ *Domine salvum fac regem* (Боже Царя храни), Г-нъ Рамбюто всталъ и громко воскликнулъ: „Да здравствуетъ Король!“ Офицеры и рядовые національной гвардіи, бывшіе въ церкви, отозвались на этотъ возгласъ; замѣтили, что Архіепископъ въ это время не всталъ съ мѣста и не переставалъ смотреть въ книгу, которую держалъ въ рукахъ.

— Г-нъ Наундорфъ послалъ къ Королю письмо, въ которомъ замѣчательно слѣдующее мѣсто: „Государь! Возвышеніе В. В-ва на престолъ моихъ отцевъ, до сихъ поръ я почиталъ слѣдствіемъ воли Провидѣнія; по сему я предсталъ къ Вамъ съ масличною вѣтвію въ рукахъ. Еслибъ я не былъ сыномъ Короля-мученика, ваша полиція не заключила бы меня въ то время, когда я хотѣлъ представить доказательства моимъ естественнымъ судьямъ. Я совершенно зналъ, что меня окружаютъ шпіоны, но я со всемъ не думалъ, чтобы Король Французовъ оказалъ несправедливость къ истинному сиротѣ церкви. Чего же Государь требуетъ отъ меня? Если васъ Провидѣніе поставило Государемъ надъ моимъ отечествомъ, вы не должны страшишься сына Людовика XVI. Не объясняли ли я вамъ, что я не домогаюсь короны! Я прибылъ для примиренія Французовъ. Въ качествѣ Французскаго Принца я почиталъ для себя обязанностію, дѣйствовать на тѣхъ, которые почитали меня симъ титуломъ—именно, прекратить несогласія раздѣляющія Францію. Въ отечествѣ моемъ есть справедливость или нѣтъ ея; если есть, — то я взываю къ ней не за себя одного, но за всю Францію; и поверьте мнѣ Государь, что ни вы, ни ваша фамилія, ни самая Франція не будетъ знать покоя и безопасности, пока имя сына Людовика XVI не будетъ громко провозглашено на органѣ правосудія. Еще разъ предлагаю вамъ слова мира; ничего не домогаюсь, кроме гражданскаго наслѣдія, которое неоспоримо принадлежитъ мнѣ. Повторяю: Я сынъ мученика-Короля; и въ послѣдній разъ обращаюсь къ вашему правосудію. Если вы мнѣ не скажете онаго, то я призываю васъ предъ судъ Бога, который знаетъ меня, который избавилъ меня и сохранилъ до сего дня.“ (A.P.S.Z.)

— Палата Депутатовъ. Окончаніе разсужденія о бюджетѣ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ *). „Только въ одномъ, признаюсь чистосердечно, сказалъ Г. Тьеръ, выгоды Франціи не соответствуютъ выгодамъ Англіи. Провозглашаю громко, чтобы Англія услышала это вмѣстѣ съ Франціею; что же до меня касается, я уже о томъ говорилъ неоднократно: это выгоды промышленности. Объ этомъ должно говорить вслухъ, и не обманывать никого, ни Англіи ни Франціи. Очевидно, что по части промышленности, мы производимъ почти одни и тѣ же издѣлія; но мы производимъ ихъ подъ различными условіями, и потому, не должны жертвовать Англіи нашею промышленностію. Но мы ея не обманывали, а сказали: примемъ за основаніе сходства нашихъ обоюдныхъ выгодъ—политику, а не промышленность; составимъ между собою союзъ политическій, а не промышленный, который бы уничтожилъ промышленность одной изъ двухъ націй. Еслибъ мы не послѣдовали сему мудрому совѣту, во Франціи нынѣ господствовала бы нищета, и противъ союза возсталъ бы общій вопль, который бы его испровергъ передъ Франціею, страдающею и принесенною въ жертву. Правительство умѣло искусно оградить наши выгоды, не жертвуя ни торговлею, ни

доиковъ цивильныхъ, и запросилъ ихъ на обѣдъ. Хіягѣта mieli wieczoremъ udadź się w dalszą podróż; jutro wigo lub pojutrze przybędą do Paryża.”

— Оtrzymało tu przez telegraf wiadomość, iż Xiągęta Orléans i Némours, wyjechali dnia 1-go Lipca wieczoremъ z Lugduna i nocowali w Tarare, z kąd wczoraz rana wyjechali i mieli nocować w Nevers. (D. P.)

Dnia 4.

Хіягѣта Orléans i Némours dzisiaj rano o godzinie 10-tej nie przybyli jeszcze do Paryża, chociaż wczoraz wieczoremъ oczekiwano ich do Neuilly. Opoznienie się to przypisać należy nadzwyczajnymъ upa-tem i zdaje się, że Xiągęta z przyczyny ciepła dochodzącego do 28 stopni, mogli tylko jechać w nocy. Przeszłej nocy o godzinie 12-tej z Neuilly wyjechał goniec na spotkanie Xiągęta, a na ostatniej stacyi przygotowane już Królewskie konie, ażeby Xiągęta nayprędzej powracali do Ich Kr. M.

— Na dzisiejszymъ posiedzeniu Izby Parów, naradzać się będą nad projektemъ do prawa, względemъ utworzenia budżetu wydatkówъ na rok 1837.

— Na wczorajszymъ *Te Deum* w kościele Najświętszej Panny, ze wszystkichъ urzędników, był tylko obecny Prefekt departamentu Sekwany. Po zaśpiewaniu *Domine salvum fac Regem*, wstał P. Rambuteau i zawołał mocnymъ głosemъ: „Niech żyje Król!“ Oficerowie i szeregowi gwardyi narodowej obecni w kościele, odpowiedzieli na ten głos; postrzegano, że Arcybiskup w tymъ czasie nie wstawał z miewsca, i miał oczy zwrócone do książki, którą trzymał w ręku.

— P. Naundorff przesłał list do Króla, w którym następująca miejsce godne jest uwagi: „Najjaśniejszy Panie! Wyniesienie W. Kr. Mości na tronъ oyców moich, aż dotądъ pożytywałem jako skutekъ woli Opatrzności; dla tego stanąłem przedъ W. K. Mością z latoroślą oliwną w ręku. Gdybymъ nie był synemъ Króla-Męczennika, wtenczas policya wasza, nie aresztowałaby mię w tymъ czasie, gdy moimъ sędziemъ naturalnymъ, chciałem moje dowody okazać. Wiedziałemъ bardzo dobrze, że byłem szpiegami otoczony, lecz nie sądziłem, ażeby się Król Francuzów pokazał niesprawiedliwymъ przeciwko prawdziwej sierocie kościoła. Czegoż Najjaśniejszy Panie żadasz ode mnie? Jeśli Opatrzność uczyniła cię Monarchą mojego kraju, tedy nie powinienemъ bać się syna Ludwika XVI-go. Azaliż wamъ nie wyjaśniłem, że korona nie jest celemъ domagania się mojego? Przybyłem, ażeby Francuzów między sobą pojednać. Jako Xiągę Francuzki, poczytałem sobie za obowiązekъ wstąpić pomiędzy tych, którzy mię uczcili tymъ tytułemъ — a mianowicie, pogodzić niezgody rozdwarzające Francją. Znajduję się sprawiedliwoscъ w mojej oyczyźnie lub jej nie ma; jeśli jest, — tedy wołam do niej nie za siebie samego, lecz za całą Francją; wierzę bowiem Najjaśniejszy Panie, iż ani wy, ani familia wasza, ani nawet Francya sama, nie będą miały spokojności i bezpieczeństwa dopóty, póki syn Ludwika XVI-go przez organ sprawiedliwości uznanymъ nie będzie. Jeszcze razъ ofiaruję wamъ słowa pokoju; nie nie żądam, jako obywatelskiego dziedzictwa, którego mi nikt zaprzeczyć nie może. Powtarzamъ wam, jestem syn Męczennika-Króla, i takimъ po raz ostatni odwołuję się do waszey sprawiedliwości. Jeśli mi jej nieodomierzycie, tedy powołuję was przedъ Trybunałъ Boga, który mię zna, któmię uratował i strzegł aż do dnia dzisiejszego.“ (A.P.S.Z.)

— Dokończenie Rozprawъ o budżecie Ministeriumъ Sprawъ Zewnętrznychъ *). „Wjedney tylko rzeczy, wyznającъ szczerze, rzekł P. Thiers, że korzyści Francyi nie są odpowiednie korzyściomъ Anglii. Mówię głośno, gdyby Anglia usłyszała to razemъ z Francją; co się do mnie ściaga, nie razъ już o témъ mówiłem: są to korzyści przemysłowe. Trzeba w głos o témъ mówić, i nieoszukiwać nikogo, ani Anglii, ani Francyi. Widocznie, iż w części przemysłowej produkujemy prawie jedne i te same wyroby; lecz produkujemy je pod różnymi warunkami, a zatemъ, z naszego przemysłu niepowinniśmy czynić ofiarę Anglii. Owoż nie oszukiwaliśmy ją i powiedzieliśmy: przyjmijmy za zasadę zgodności zobopólnychъ naszychъ interessów—politykę, nie zaś przemysł; zawrzyjmy między sobą traktatъ polityczny, a nie przemysłowy, któryby mógł zniszczyć przemysłъ jednego z dwóchъ narodów. Gdybyśmy nie poszli za tą mądrą radą, panowałoby teraz we Francyi ubóstwo, i na przymierze powstałby krzykъ powszechny, który potępiłby je przedъ Francją, cierpiącą i uległą ofierze. Rządъ zrzeczenie potrafiłъ zabezpieczyć nasze wyгоды, nie czyniącъ ofiary takъ z handlu jako i przemysłu naszego. Z resztą, Anglia jest krajemъ oświeconymъ, nie potrzebowałaby za témъ od nas podobnychъ

*) Смол. Лит. Вѣст. N. 51 и 52.

*) Obacz Kur. Lit. N. 51 i 52.

промышленностью нашею. Впрочем, Англія страна просвѣщенная, и не потребовала бы отъ насъ подобныхъ жертвъ. Она спросила, не можемъ ли мы, основательно размысливъ, усилить сношеній съ нею по нѣкоторымъ частямъ, не вреда нашимъ выгодамъ.“ Вслѣдъ затѣмъ, Г. *Тьерзъ* подтверждаетъ, что союзъ съ Англіею основанъ на обоюдной откровенности, правдивости въ сношеніяхъ между Франціею и Великобританіею. „Вы утверждаете, что одна страна обманываетъ другую; позвольте мнѣ замѣтить что это не новость; это такъ же старо, какъ и толки о ненависти противъ Англіи.“ Онъ сказалъ далѣе, что всѣ Кабинеты понимаютъ другъ друга, и если Англія обманывала Францію въ нынѣшнемъ ихъ союзѣ, то неужели бы Кабинетъ сей послѣдней не видѣлъ бы того въ то же время, какъ и почтенный Г. *Фицъ-Джеймсъ*, какъ бы онъ уменъ ни былъ? Въ Англіи ежедневно повторяютъ въ Парламентѣ, что ее обманываетъ Франція, а во Франціи говорить противное. Слова такого рода не имѣютъ никакого вѣса для человека разсудительнаго.— Г. *Тьерзъ* объявилъ затѣмъ, что лучшая дипломатія нашего времени, заключается въ откровенности, правдивости, простотѣ сношеній, и только по старой привычкѣ, называютъ политику обманомъ или хитростью. Союзъ Франціи съ Англіею, сначала испугалъ Европу; нынѣ же она на этотъ счетъ совершенно успокоилась. Основнымъ правиломъ сего союза были миръ и сохраненіе нынѣшняго состоянія государствъ; Франція всегда поступала сообразно съ симъ правиломъ, и если иногда принимала челоуколюбиво выходцевъ изъ всѣхъ странъ, и оказывала имъ вспомошествованія, она съ другой стороны, останавливала ихъ каждый разъ, когда открывала замыслы противъ сосѣднихъ ей Державъ, и будетъ ихъ всегда останавливать.

Въ засѣданіи 2-го Іюня, Министръ Иностранныхъ Дѣлъ и Президентъ Совѣта снова взомель на кафедру, чтобы отвѣчать на сдѣланные ему, въ предидущемъ засѣданіи, вопросы, касательно сношеній съ нѣкоторыми иностранными Державами. „Вчера упомянули, сказалъ Г. *Тьерзъ* о важномъ происшествіи въ Краковѣ. Палатѣ известны трактаты, по крайней мѣрѣ, въ ихъ общемъ составѣ. Она знаетъ, что изъ всей Польши, остались независимыми только городъ Краковъ и его небольшая область. Въ 9-й статьѣ Вѣнскаго трактата сказано: „Дворы Россійскій, Австрійскій и Пруссійскій обязуются уважать сами и требовать, чтобы отъ всѣхъ и всегда была уважаема неутраченная вольнаго города Кракова. Ни какая военная сила, никогда, ни подъ какимъ предлогомъ, не можетъ быть введена въ оный.“ Ораторы ссылались на сіи слова; но за ними слѣдуютъ нѣсколько отрокъ, о которыхъ не худо было бы также упомянуть. Къ той же статьѣ, съ другой стороны, присовокуплено: „Въ замѣну того постановляется именно, что ни въ вольномъ городѣ Краковѣ, ни въ области оного, не будетъ даваемо убѣжище или покровительство бѣглецамъ, переметчикамъ и вообще людямъ, кои преслѣдуемы законами, и состоятъ въ подданствѣ одной изъ вышеозначенныхъ Высокихъ Державъ; по требованію законнаго начальства о выдачѣ оныхъ, таковыя люди немедленно будутъ забираемы подѣ стражу, и, подѣ строгимъ карауломъ, высылаемы къ командѣ, отправленной для принятія ихъ на границу.“ Ораторъ изображаетъ, вслѣдъ затѣмъ, положеніе вольнаго города, принявшаго въ свои предѣлы большое число Польскихъ выходцевъ. Большая часть Краковской милиціи была составлена изъ выходцевъ, участвовавшихъ въ Польской революціи. Г. *Тьерзъ* упоминаетъ вкратцѣ о ходѣ дѣлъ въ Краковѣ, гдѣ произошли нѣкоторые безпорядки; спокойствіе мирныхъ жителей было нарушено, и нанесены оскорбленія иностраннымъ Резидентамъ въ ихъ жилищахъ; кромѣ того, былъ убитъ Полякъ, по подозрѣнію въ сношеніяхъ съ одною изъ трехъ Державъ. Сему бѣдственному случаю старались придать нѣчто трагическое, и тѣло несчастнаго было брошено на большой дорогѣ, для устрашенія всѣхъ исполненною надъ нимъ местью. Правительства полагали что въ Краковѣ составленъ заговоръ, и что оттуда должны выйти вооруженныя толпы для воззванія къ возмущенію. Тогда три покровительствующія Державы соединили на границахъ нѣсколько баталіоновъ и эскадроновъ и артиллерійскую баттарею, и потребовали выдачи выходцевъ изъ Польши. Правленіе Кракова не было въ состояніи исполнить требуемое, и тогда вступили въ Краковъ войска; послѣдовавшее затѣмъ, сказалъ Г. *Тьерзъ*, извѣстно всей Европѣ. При исполненіи сей мѣры, три покровительствующія Державы сообщили другимъ Европейскимъ Кабинетамъ объясненія, въ слѣдствіе которыхъ выслано наименьшее число выходцевъ; многіе изъ нихъ оставлены въ Краковской Области, другіе поселены въ Поль-

оши. Запытавъ сія она, czybyśmy niemożli, gruntownie rozważywszy wzmacnić z nią stosunki w niektórych częściach, nie przynosząc uszczerbku. „W dalszym ciągu P. *Thiers* potwierdza, że przymierze z Anglią ugruntowane jest na wzajemnej otwartości i rzetelności w stosunkach między Francją i Anglią. „Twierdzenie PP. że kraj jeden oszukuje drugiego, pozwólcie mi uczynić uwagę, że to twierdzenie nie jest nowością; jest ono tak stare, jak i zdania o nienawiści ku Anglii.“ P. *Thiers* powiedział dalej, że wszystkie Gabinety rozumieją się na wzajem, jeżeli za tēm Anglia oszukiwała Francję w teraźniejszym ich przymierzu, czyliżby Gabinet tej ostatniej niedostrzegł tego w jednymże czasie, jak i szanowny *Fitz James*, nie ubliżając bynajmniej jego światłu? W Anglii codzień powtarzają w Parlamencie, że ją oszukuje Francya, a we Francyi mówią przeciwnie. Podobne słowa niemają najmniejszej wagi u rozsądnego człowieka.— P. *Thiers* oświadczył potem, że najlepsza dyplomacya naszego czasu, zawiera się, w otwartości, prawdziwości, prostocie stosunków i tylko, podług dawnego zwyczaju, nazywają politykę kłamstwem lub chytrącią. Przymierze Francyi z Anglią, przestraszyło z początku Europę; teraz zaś w tym względzie zupełnie jest spokojną. Zasadniczem prawidłem tego przymierza były pokój i zachowanie teraźniejszego stanu Państw; Francya postępowała zawsze zgodnie z tēm prawidłem, a jeżeli nie kiedy przymywała z politowania wychodźców ze wszystkich krajów, i dawała im wsparcie; z drugiej zaś strony, zawsze ich wstrzymywała, kiedy odkryty był zamiar przeciw sąsiednim jej Mocarstwom, i będzie ich zawsze wstrzymywała.

Na Posiedzeniu 2 go Czerwca, Minister Spraw Zewnętrznych i Prezydent Rady znowu wszedł na mównicę, dla odpowiedzenia na uczynione mu, na przeszłym posiedzeniu, zapytania, względem stosunków z niektórymi obcemi Mocarstwami. „Wczora mówiono, powiedział P. *Thiers*, o ważnym wypadku w Krakowie. Izbie wiadome są traktaty, chociaż tylko w ogólności. Wiadomo jej, że z całej Polski, zostało tylko niepodległym, miasto Kraków ze szczerpym swym obwodem. W 9-m artykule traktatu Wiedeńskiego powiedziano: „Dwory Rosyjski, Austriacki i Pruski obowiązują się same považać i przestrzegać ażeby od wszystkich i zawsze była szanowaną neutralność wolnego miasta Krakowa. Żadna siła zbrojna, nigdy, pod zgodnym pozorem, nie może być do niego wprowadzona.“ Mówcy odwoływali się do tych słów; lecz po tych, następuje kilka wiejszy, które także nie od rzeczy byłoby przytoczyć. Do tegoż artykułu, z drugiej strony, dodano: „Wzajemnie postanawia się mianowicie, iż ani w wolnym mieście Krakowie, ani w jego obwodzie, nie będzie dawano przytułku, ani opieki zbiegom, zdrajcom i w ogólności dla ludzi prześladowanych prawami, zostających w poddaństwie jednej z wyżej wymienionych Wysokich Mocarstw; na zapotrzebowanie prawey zwierzchności o ich wydanie, tacy ludzie natychmiast mają być imani i pod ścisłą strażą odprowadzeni do komendy, wysłanej dla ich przyjęcia na granicy.“ Mówca w dalszym ciągu mowy, wystawia stan wolnego miasta, które w swoje granice przyjęło znaczną liczbę Polskich wychodźców. Większa część Krakowskiej Milicyi składała się z wychodźców, którzy należeli do Polskiej rewolucyi. P. *Thiers* w krótkości wmiarkuje o rzeczach w Krakowie, gdzie wydarzyły się niektóre nieporządki; spokojność dobrze myślących mieszkańców była naruszona, i popełnione zostały obelgi przeciw zagranicznych Rezydentów w ich mieszkaniach, oprócz tego zabity był Polak, podeyrzany o związki z jednym z trzech mocarstw; zbrodni tej usiłowano przydać jeszcze nieco tragicznego, i ciało nieszczęśliwego było wyrzucone na ulicę, dla postrachu wszystkich dokonaną na nim zemstą. Rządy sądziły, że w Krakowie przygotowany został spisek, i że ztamtąd mają wysię zbrojne kupy dla wezwania do rozruchów. Wówczas trzy opiekunice Mocarstwa połączyły na granicy kilka batalionów i szwadronów, i baterję artylleryi i żądano, aby im wydano wychodźców Polskich. Rząd Krakowa nie był w stanie uskutecznić tego żądania, i wtedy dopiero wesły woyska do Krakowa; skutki tego, powiedział P. *Thiers*, wiadome są całej Europie. Przy wykonaniu tych środków, trzy opiekunice Mocarstwa zakomunikowały innym Europejskim Gabinetom objaśnienia, skutkiem których wysłano najmniejszą liczbę wychodźców; wielu z nich zostawiono w Owodzie Krakowskim, inni osiedli w Polsce, a 250 do 300 z nich wygnano, którzy mogą przybyć do Francyi. Oczyszczenie Obwodu Krakowskiego teraz prawie zupełnie jest ukończone; Rosyjskie i Pruskie woyska wysię ztamtąd, również jak i wszystkie prawie Austriackie, prócz tylko trzech-

и отъ 250 до 300 изъ нихъ изгнаны, и могутъ прибыть во Францію. Очищеніе Краковской Области нынѣ почти совершенно окончено; Россійскія и Пруссійскія войска вышли оттуда, равно какъ и почти всѣ Австрійскія, за исключеніемъ трехъ сотъ чело-вѣкъ, оставленныхъ тамъ до составленія милиціи. Г. Тьерзъ присовокупилъ къ сему, что не можетъ дать Палатѣ другихъ объясненій о семъ предметѣ, пото-му что ихъ нѣтъ. Вслѣдъ затѣмъ, онъ перешелъ къ вопросу о Греціи. „Палатѣ известны причины, по которымъ Россія, Англія и Франція содѣйствовали къ возстановленію независимости Греціи, и дарова-нію ей нынѣшняго Правительства. Въ Греціи нельзя было съ самаго начала, образовать Правительства истинно Греческаго. Республики дать ей не хотѣли, потому что она бы послужила ей ко вреду, ибо Гре-ція свергла свое иго не по глубокому чувству свое-го благосостоянія и силы, какъ то было въ Северо-Американскихъ Штатахъ, но отъ ужаснаго, бѣдствен-наго состоянія, въ которомъ она находилась. Въ Гре-ціи не было ни денегъ, ни войска; въ ней не было та-кого чело-вѣка, какимъ обладали Соединенные Шта-ты, не было Вашингтона, который бы могъ соеди-нить вокругъ себя всю Грецію. Былъ однако же од-инъ чело-вѣкъ отличный, весьма отличный, несча-стный Графъ Каподистрія, пріобрѣтшій известность въ службѣ иностранной, а не въ Греціи, что именно показываетъ, въ какомъ состояніи находилась эта земля. Ей надлежало дать правительство, финансы и людей.“ Здѣсь Министръ приводитъ причины, по-будившія испросить для нее Короля у Баваріи, со-дѣйствовавшей къ освобожденію Греціи; по молодос-ти Короля, ему надлежало дать регентство, а со-стояніе партій въ Греціи сдѣлало необходимымъ, по-слать съ нимъ нѣкоторое число Баварскихъ войскъ и чиновниковъ; однако же, новое Правительство по-ступило ошибочно въ нѣкоторыхъ случаяхъ; главный упрекъ можетъ быть сдѣланъ ему въ томъ, что оно оставалось слишкомъ Нѣмецкимъ, и не сдѣлалось до-вольно Греческимъ. Французское Правительство, у-видѣвъ это, жаловалось на то, и объявило, что не выплатитъ третьей серіи заключеннаго займа.— За-симъ, Г. Тьерзъ изобразилъ безпорядки, возникшіе въ Акарнаніи, и затрудненіе, въ которомъ находились финансы Греціи. Франція дала советъ набрать войс-ка Греческія, и возстаніе въ сѣверныхъ провинці-яхъ было усмирено войсками новаго набора. Она со-вѣтовала Греціи основать морскую силу не изъ большихъ, а изъ мелкихъ судовъ, для доставленія дѣятельности Греческимъ морякамъ, и для защиты береговъ отъ морскихъ разбойниковъ. Сверхъ того, со-вѣтовала Франція составить советъ изъ способнѣй-шихъ особъ въ государствѣ, и наблюдать во всемъ э-кономію. Нѣкоторыя измѣненія уже предприняты. Въ слѣдствіе того, Франція, съ своей стороны, со-гласилась выдать одну четверть третьей серіи зай-ма, съ причитающимися процентами, такъ, чтобы третья серія, раздѣленная на нѣсколько лѣтъ, мо-гла покрывать издержки, доколѣ Греція не будетъ въ состояніи удовлетворять имъ собственными сред-ствами. Г. Тьерзъ объявилъ, что Греція видимо у-совершеняется; разрушенные города и села возникаютъ вновь; промышленность и торговля возрождаются, и доходы ея увеличиваются ежегодно. Первая смѣта-нихъ, въ 1835 году, простиралась до семи милліоновъ фр.; вторая до 9,400,000 фр., а третья до 12 милліо-новъ.— Вслѣдъ затѣмъ, Президентъ Совета отвѣчалъ на разсужденія Г-на Могена о Пруссіи, о распро-страненіи ея системы въ Германіи, и о томъ, будто бы Франція оставила защиту малыхъ владѣній въ Германіи. Онъ объявилъ, что естественная полити-ка Франціи, какъ и всѣхъ большихъ Кабинетовъ, за-ключается въ защитѣ малыхъ владѣній, не только въ Германіи, но и во всѣхъ странахъ, потому, что тѣмъ сохраняется всеобщее равновѣсіе. Относительно та-моженной системы, Г. Тьерзъ сказалъ, что она не за-ключаетъ въ себѣ ничего политическаго, а основана на однихъ выгодахъ коммерческихъ. Непреодолимое влеченіе соединило различныя части Германіи въ от-ношеніи коммерческомъ. Въ этомъ не заключается ни какого бѣдствія для политики; напротивъ того, оно для нея скорѣе благоприятно. Нельзя сказать, чтобы въ этомъ коммерческомъ союзѣ заключалось единство Германской политики. Сверхъ сего коммер-ческаго единства, находится въ Германіи истинное по-литическое единство ея,— сеймъ, на которомъ она со-ставляетъ одно цѣлое тѣло, и располагаетъ значитель-ными войсками. Новая коммерческая система могла очертить вокругъ Германіи таможенную линію, но политическіе виды, раздѣляющіе между собою нѣко-торыя изъ ея частей, остались столь же независими-ми, какъ были донинѣ. Министръ привелъ, при семъ случаѣ, въ примѣръ, политическое явленіе, что ког-да въ Германіи умы находятся въ спокойствіи, и ни-

set ludzi, zostawionych tam do czasu utworzenia Mi-licyi. P. Thiers przydał, że niemożę dać Izbie innych objaśnień w tej rzeczy, dla tego, że ich niema. Nastę-пно Minister przeszedł do zapytania o Grecyi. „Izbie wiadome są przyczyny, dla których Rosya, Anglia, i Francya, wspólnie działają dla przywrócenia niepodle-гłości Grecyi, i nadania jej terazniejszego rządu. Nie można było w Grecyi z samego początku, ustanowić rządu prawdziwie Greckiego. Rzeczypospolitey z niey tworzyć niechciały, ponieważ ta stałaby się dla niey szkodliwą, Grecya bowiem rzuciła swe jarzmo nie z głębokiego uczucia swojej pomyślności i siły, jak by-ло в станach północno-Amerykańskich, ale z okropne-го nieszczęśliwego stanu, w którym się znajdowała. W Grecyi nie było ani pieniędzy, ani woyska, niezna-лазъ się w niey człowiek taki, jakiego posiadały zje-dnoczone Stany; nie było Washingtona, któryby mógł zjednoczyć około siebie Grecyą. Był jednakże jeden znakomity człowiek, bardzo znakomity, nieszczęśli-wy Hrabia Capodistrias, który nabył sławę w służ-bie zagranicznej, nie zaś w Grecyi, co najbardziej przekonywa, w jakim stanie znajdowała się ta kraina. Należało jej nadadź rząd, finanse i ludzi.“ Tu Mi-nister podaje przyczyny, które pobudziły do prosze-nia Grekom Króla w Bawaryi, przykładającej się do jej oswobodzenia. Z powodu młodości Króla, trzeba mu było przydać regencyą; a stan stronnictw w Gre-cyi, uczynił nieodbitie potrzebnym postanie z nią pe-wną liczbę woysk Bawarskich i urzędników; jednak-że rząd nowy mylnie postąpił w niektórych okoliczno-ściach; główny zarzut może mu być w tym uczynio-ny, iż był nadto Niemieckim, i niestał się dosyć Gre-ckim. Rząd Francuzki, dostrzegłszy tego, użalał się na to, i oświadczył, że nie wypłaci trzeciej seryi za-wartey pożyczki.— Potem P. Thiers, wyłożył zamiesz-ki, w Akarnanii, i stan krytyczny w jakim znajdował się skarb Grecyi. Francya dała radę, ażeby zacią-gnąć woyska Greckie, i powstanie w prowincyach pół-nocnych było usmierzone przez woyska nowego zacią-gu. Radziła ona Grecyi utworzyć własną marynar-kę, nie z wielkich, lecz małych okrętów dla dania zaję-cia się Greckim marynarzom, i dla obrony brzegów od Morskich rozbojników. Nadto, radziła Francya zło-żyć radę ze zdatnych w kraju osób, i zachowywać we wszystkich oszczędność. Niektóre odmiany już są przed-sięwzięte. Na skutek tego, Francya ze swej strony, zgodziła się na wypuszczenie 1/4 części trzeciej seryi pożyczki, z należącemi procentami, tak, ażeby trzecia serya, na kilka lat rozdzielona, mogła zaspakajać wy-datki, dopóki Grecya, niebędzie w stanie opędzać ich własnymi środkami. P. Thiers oświadczył, iż Grecya widocznie się udoskonala: zburzone miasta i wioski po-wstają; odradza się przemysł i handel, a dochody jej corocznie wzrastają. Pierwszy jej Budżet, w 1833-m roku, dochodził do siedmiu milionów, drugi 9,400.000 fr., a trzeci do dwónastu milionów.— Wkrótce potem, Prezydent Rady odpowiedział na uwagi Pana Moguin o Prussach, o rozszerzeniu ich systematu w Niemczech, i o tém, jakoby Francya zaniechała obrony małych Państw w Niemczech. Minister oświadczył, że natural-na polityka Francyi, tak jak i wszystkich wielkich Gabinetów, zawiera się w obronie Państw małych, nie tylko w Niemczech, ale i we wszystkich częściach świa-ta, dla tego, że przez to utrzymuje się powszechna równo-waga. Względem zaś celnego systematu, P. Thiers po-wiedziat, że nie zawiera w sobie nic politycznego, i ugruntowany jest na samych korzyściach handlowych. Niepokonany pociąg zjednoczyć rozmaite części Niemiec we względzie handlowym. W tém niema żadnego nie-szczęścia dla polityki; owszem przeciwnie, więcej jest on dla niey przychylnym. Nie można powiedzieć, a-ż by w tym handlowym związku zawierała się jedność Niemieckiej polityki. Prócz tej handlowej jedności, znajduje się w Niemczech prawdziwa polityczna ich jedność,—seym, w którym one jedno składają ciału, i znacznymi rozrządzają woyskami. Nowy handlowy systemat, mógł zakreslić na około Niemiec celną linję, ale polityczne widoki, jakie rozdzielały między sobą niektóre z jej części, zostały tak nie podległemi, jak dotąd były. Minister z tej okoliczności uczynił uwa-gę o politycznym zjawisku, że kiedy w Niemczech umy-sły są uspokojone, i nie ich niezgodzi, każde Pań-stwo oddaje się własnemu uczuciu niepodległości; lecz jeśli seym przerażony będzie burzeniem się umysłów, albo pogroźkami zamieszek, wtedy niezwłocznie utwo-rzy się nowa jedność Niemiec, silna i szkodliwa prze-ciw Francyi, pod wpływem potężnego Gabinetu. P. Thiers zakończył swoją mowę krótkimi uwagami o sprawach Hiszpanii. „Francya uznała Królowę Iza-bellę, wspólnie z Anglią, ofiarowała jej swój wpływ moralny, postawiła legiją cudzoziemską i okręty; cóż wię-cey pozostawało do czynienia? Zapewna powiecie M. PP. trzeba było dać jej Francuzką armiją. Po-

что ея не пугаетъ, каждое владѣніе предается собственному чувству независимости; но если сеймъ испуганъ волненіемъ въ умахъ, или угрозами возмущенія, то немедленно образуется вновь единство Германіи, сильное и враждебное противъ Франціи, подъ вліяніемъ могущественнаго Кабинета. Г. Тьерзъ окончилъ свою рѣчь краткими разсужденіями о дѣлахъ Испаніи. „Франція признала Королеву Изабеллу, вмѣстѣ съ Англією, предложила ей свое нравственное вліяніе, отправила иностранный легіонъ и суда; что же болѣе оставалось дѣлать? Вы скажете, можетъ быть: надлежало дать ей Французскую армію. Позвольте мнѣ возразить вамъ, что вопросъ этотъ весьма важенъ, и что Французское Правительство было остановлено имъ однимъ, и если бы оно не остановилось, вы обвинили бы его нынѣ передъ Палатою въ опрометчивости, съ какою она его рѣшила.“ На счетъ опасеній, выраженныхъ касательно Англіи, Министръ объявилъ, что если Франція пожелаетъ, то Англія ей немедленно отдастъ гавани, занимаемыя ею въ Бискайскомъ заливѣ; она въ томъ поручилась передъ Францією. Притомъ же рѣчь идетъ всего о какой нибудь тысячѣ человекъ Англійскихъ войскъ, расположенныхъ по берегу, которые не должны быть отдѣлены отъ флотскихъ. Во время возстановленія Бурбоновъ, Франція занимала Кадиксъ пять лѣтъ сряду, и изъ того не послѣдовало, чтобы Франція владела Кадиксомъ.“ (Сбв. Пг.)

И т а л і я.
Венеція, 15-го Іюня.

12-го ч. с. м. въ 3½ часа утрѣмъ было здѣсь довольно сильное землетрясеніе, которое продолжалось отъ семи до восьми минутъ и имѣло направленіе отъ запада къ востоку. Въ домахъ качались мебели, многія колокола звонили, двери растворялись настежь и нѣсколько человекъ отъ потрясенія были сброшены съ постелей. Однакожъ это явленіе природы не причинило вреда. Тоже землетрясеніе чувствуемо было въ Мантуѣ. (A.P.S.Z.)

Т у р ц і я.
Константинополь, 14-го Іюня.

Третьяго дня вошла въ Босфоръ паровая Египетская фрегата, на коей привезено 25,000 мышковъ (12,500,000 пиастровъ) подати отъ *Мехмеда-Али* слѣдуемой Порты, съ подарками назначенными для недавно обрученной Принцессы *Миримакъ*.

— Лордъ *Понсонби* можно сказать устранился съ поприща дѣйствія свѣта въ ожиданіи отвѣта изъ Лондона. Съ нѣкотораго времени онъ кажется оскорбленъ своими сотоварищами, потому что онъ хотѣлъ, чтобы дѣло Г. *Горгиля* почитали совместнымъ. Вѣроятно Англійское Правительство назначить на его мѣсто кого нибудь другаго. Правда Лордъ *Понсонби* справедливо жаловался на оскорбленіе своего соотечественника; представители другихъ Державъ раздѣляли его мнѣніе; впрочемъ онъ поступилъ неблагоразумно отвергая предложенное Портою удаленіе и наказаніе Скордрийскаго Кадія. Лордъ *Понсонби* хорошо знаетъ, что *Рейсз-Эффенди* есть душою нынѣшняго Турецкаго Министерства, ибо онъ одинъ только имѣетъ способности, и въ состояніи оказывать своими совѣтами и поступками помощь Султану, при настоящихъ затруднительныхъ обстоятельствахъ Порты, Удаленіе *Рейсз-Эффендія*, было бы устраненіемъ единственнаго свѣта освѣщающаго Диванъ. Это знаетъ Анлійскій Посланникъ, крайней мѣрѣ онъ долженъ былъ знать; между тѣмъ онъ оказываетъ сопротивленіе незамѣчая того, что самое признаніе со стороны Порты несправедливости обращенія съ Г-мъ *Чоргилемъ*, есть уже удовлетвореніе. Если вліяніе Англійскаго Кабинета мало имѣло значенія въ Стамбулѣ то къ сожалѣнію и поступокъ Лорда неувеличить и неутвердить этого вліянія. (G.C.)

Соединенные Штаты Северной Америки.
Нью-Йоркъ, 8-го Іюня.

Мая 23-го ч. на 72 году отъ роду, скончался прежній Статсъ-Секретарь и Посланникъ во Франціи *Эдуардъ Ливингстонъ*.

— Касательно уничтоженія рабства въ Колумбійскомъ округѣ, конгрессъ опредѣлилъ, что на будущее время всѣ прошенія, постановленія и т. п. въ отношеніи сего предмета, небудутъ принимаемы въ уваженіе и допускаемы къ разсужденію на Сеймѣ.

— Война на Югѣ съ Индѣйцами все еще продолжается. По донесеніямъ изъ Георгіи, Индѣйцы блокировали на рѣкѣ Чатагучи обѣ хрипости, Гайнесъ и Франклины, и ежедневно вступаютъ въ бой съ войскомъ Соединенныхъ Штатовъ. По берегамъ упомянутой рѣки зажигаютъ всѣ дома и умерщвляютъ жителей. Они также успѣли занять два парохода, на которыхъ умертвили горнизонъ и пассажировъ. (G.C.)

зволете мнѣ powiedzieć, że to zapytanie bardzo jest ważne, i że Rząd Francuzki długo się nad nięm jednęm zastanawiał, i jeśli się nie wstrzymał, obwinilibyście go teraz przed Izba o porywczosć, zjakaby je roztrzygnęta.“ Względem bojazni wyrażonej co do Anglii, Minister oświadczył, iż jeżeli Francya zażąda, Anglia natychmiast jej odda porty, zajmowane przez nią w odnodze Biskajskiej; ona zaręczyła to przed Francją. A zatem idzie rzecz tylko o tysiąc ludzi woyska Angielskiego, rozłożonych na brzegu, którzy nie powinni być oddzieleni od marynarzy. Wczasie powrótu Burbonów, Francya zajmowała Kadyx przez pięć lat w ciągu, i ztego nie nastąpiło, ażeby Francya Kadyx posiadła.“ (P.P.)

В ѣ о с н ы.
Венеція, 15-го Сzerwca.

На днѣ 12 б. м. о godzinie 3½ rano, даѣо się tu uocne mocne trzęsienie ziemi, trwające 7 do 8 sekund w kierunku od Zachodu na Wschód. W domach trzęsły się sprzęty, na niektórychъ wieżach uderzyły dzwony, wiele drzwi pootwierało się raptownie, a niektóre osoby z łózek swoich wyrzucone bydy miały. Jednak ten fenomen natury nie zrzadził żadney szkody. Toż samo trzęsienie ziemi było w Mantui. (A.P.S.Z.)

Т у р ц я.
Konstantynopol, dnia 14-го Сzerwca.

Onegdaj zawinęła do Bosforu fregata parowa Egipska, na której znajduje się 25,000 kies (12,500,000 piasłrów) haraczu od *Mehmeda-Alego* dla Porty wraz z podarunkami przeznaczonemi dla niedawno zaślubionej Xieźniczki *Mirimah*.

Lord *Ponsonby*, usunął się, że tak powiedzieć można, z widoku tuteyszego swiata, oczekując na przybycie odpowiedzi z Londynu. Od niejakiego czasu zdaje się bydy nawet urażony na swoich kolegów, chocia bowiem, żeby interes jego, co do Pana *Churchila*, za wspólną sprawę uważali. Naywięcej podobieństwa jest w tѣm, że Rząd Angielski kogo innego przyzle na jego miejsce. Wprawdzie miał Lord *Ponsonby* słusność po sobie, użalając się na krzywdę, wyrządzoną jej ziolkowi; Reprezentanci innych Mocarstw podzieliali zdanie jego; jednakże źle zrobił, nie przyznając zadosy uczynienia ofiarowanego ze strony Porty, przez usunięcie i ukaranie Kadego Skodryyskiego. Lord *Ponsonby* wie bardzo dobrze, że *Reis-Effendi* jest duszą terazniejszego ministerium tureckiego, ponieważ on jeden tylko posiada zdolności i umie radą lub czynem Sultanowi bydy pomocnym w terazniejszych trudnych dla Porty okolicznościach. Oddalenie *Reis-Effendego*, byłoby usunięciem jedynego swiatła, które Dywanowi przyświeca. Znał to bardzo dobrze Poseł Angielski, a przynajmniej znał to być powinien, a przecież upiera się i nie ma w swѣm uniesieniu tyle uwagi, iż samo uznanie ze strony Porty o niestusności postępienia z Panem *Churchilem*, jest zadosy uczynieniem. Jeżeli wpływ Gabinetu Angielskiego w Stambule, małe miał dotąd znaczenie, zaiste, postępienie Lorda nie posłuży do zwiększenia lub utwierdzenia tegoż wpływu. (G.C.)

STANY ZJEDNOCZONE PÓŁNOCNO-AMERYKAŃSKIE.
New-York, 8-го Сzerwca.

Дня 23 Мaja умаръ w 72 roku życia swego, dawnieyszy Sekretarz Stanu i Poseł we Francyi, *Edward Livingston*.

— We względzie zniesienia niewolnотwa w obwodzie Kolumbijskim, postanowił kongress, że w przyszłości, wszelkie petycje, postanowienia i t. p. tego przedmiotu tyczące się, mają bydy składane na stole, i nie będą brane pod rozwayę seymu.

— Woyna z Indyanami na południu trwa dotąd jeszcze. Podług listów z Georgii, blokowali Indyanie obic twierdze *Gaines* i *Franklin* nad rzeką *Chataguchy*, stacując codziennie boje z woyskiem Stanów Zjednoczonych. Wzdłuż brzegów wspomnioney rzeki, palą wsielkie domy i mordują mieszkańców. Udało się im także zabrać dwa statki parowe, na których wymordowali załogę i podróżnych. (G.C.)